

[Kim Behnke]

Finansministeren kritiserede metoden, hvorvidt det er den korrekte metode at fremsætte et enkelt lovforslag. Jeg skal gøre finansministeren opmærksom på, at der ikke i beslutningsforslaget er tale om, at der bare skal fremsættes et enkelt lovforslag. Der står »pålægger regeringen at udarbejde lovforslag«. Det kan sagtens være mere end ét, og vi er selvfølgelig vidende om, at det vil blive mere end ét, for vi berører mange forskellige områder i den offentlige sektor. Når vi vælger at komme med det som et beslutningsforslag, er det netop, for at vi kan få en indledende principiel debat. Hvis Fremskridtspartiet i stedet havde fremsat 45 konkrete lovforslag, er det næppe sandsynligt, at vi ville være i stand til at samle det nødvendige politiske flertal for de enkelte lovforslag. Derfor kunne vi lige så godt åbne ballet i form af et beslutningsforslag.

Finansministeren sluttede med en salut om, at det nok heller ikke var i overensstemmelse med Fremskridtspartiets udgiftspolitik, hvis man bare gennemførte dette forslag på én gang. Det er ikke rigtigt, og det er der også redegjort for i bemærkningerne. Der gøres i bemærkningerne meget ud af, at man skal overgå til det princip, der hedder stykprisfinansiering. Og i og med, at man overgår til stykprisfinansiering, er der snor i udgifterne; så kommer der ingen ubehagelige overraskelser i form af institutioner, der har overskredet deres budgetter, osv., for den mulighed er der ikke længere. Institutionerne vil ikke længere kunne søge regnes, hverken i kommunale kasser, i amtskommunale kasser eller i statskassen. Institutionerne vil kun have én indtægtskilde, og det vil være stykpris for det antal, skal vi i denne forbindelse sige kunder, der har været igennem tælleapparatet.

Hr. Klaus Hækkerup fra Socialdemokratiet berettede om, at særlig på sygehusområdet var valgfriheden der jo allerede i dag. Jamen det er da glimrende, hvis det er hr. Klaus Hækkerups opfattelse. Jeg skal bare minde om, at jeg faktisk tror, at en lang række af de patienter, der måske et helt liv igennem kun har ulejliget den offentlige sektor med fem kodimagnyler, når de er så uheldige i en alder af 65 år at falde en iskold vinteraften og brække benet eller noget andet og så får at vide: Ja desværre, der er venteliste, så du kan ikke blive behandlet – de mennesker føler ærlig talt, at de har været til

grin. Hele deres liv har de betalt skat under den parole, at når man betaler sin skat, er man garanteret.

Nej, man er ikke garanteret noget som helst, medmindre man er så »heldig« at komme til at lide af en af de sygdomme, hvor der ikke er ventelister. Men hvis man er så uheldig at lide af en af de sygdomme, hvor der er ventelister, ja, så må man selv ryste op med penge og tage på en privat klinik, til trods for at man har betalt sin skat. Hvis man er medarbejder i en virksomhed og virksomhedens ledelse siger: Vi kan ikke undvære dig, vi betaler for at få dig behandlet i England, hvad er statens reaktion så? Så skal man minsandten betale skat af værdien af den operation i England, på trods af at man altså hele sit liv har betalt skat, for at den offentlige sektor i Danmark skulle stille tilbud til rådighed.

Den socialdemokratiske velfærdsmodel har spillet fallit, den socialdemokratiske velfærdsmodel har dokumenteret, at den ikke magter at løse opgaven. Derfor skal vi have markedsmekanismen ind, derfor skal vi have markeds kræfterne ind, og få dem til at regere i den offentlige sektor.

Hr. Klaus Hækkerup mener, der er en modsigelse i spørgsmålet om brugerbetaling. Nej, det er der ikke, hr. Klaus Hækkerup, for der står klart og tydeligt, at brugerbetaling kun er acceptable, når de ledsages af skattelettelser. Og skattelettelser vil, som hr. Klaus Hækkerup sikkert ved, i Fremskridtspartiets terminologi fortrinsvis være at hæve den skattefri bundgrænse, og hvis man gør det, får man selv lavindkomstgrupperne med. Men det er klart, at hvis man f.eks. fjerner 12 pct.-skatten i forbindelse med indførelse af brugerbetaling, kan der opstå sociale skævheder. Men det gør der ikke, hvis man gør det i form af at hæve den skattefri bundgrænse. Så er alle med, og så er der ingen, der kommer ud i social nød af den grund.

Fru Grethe Fenger Møller fra De Konservative startede med at sige, at man ikke kunne lave lovgivning på tre linjer. Nej, det er heller ikke tilfældet. Dette er et beslutningsforslag, hvor vi opfordrer regeringen til at komme med lovforslag. Og så sluttede fru Grethe Fenger Møller meget underholdende med at sige, at fru Grethe Fenger Møller ikke kan tilslutte sig forslaget i den nuværende form. Inden for de